

Publicerad 2010-02-08 21:49 av Lena Krantz

Pusselläggarskans bekännelse

Jag finner det svårt att se ibland, som att försöka ge liv till en siluett bakom ett fladdrande draperi svagt genomskinligt men ändå inte.

-Jag ser, kan jag stundtals utropa, bara för att inse att jag inte alls ser i nästa sekund.

Kanske försöker jag för mycket, eller för stort. Men det är inte detaljerna som intresserar mig, de är bara till för att bekräfta att hela bilden är sann. Så hör jag någon viska med en mörk röst. Du vet en sådan där Atkinsonska röst som får vem som helst att tro på vad som helst.

-Saker är inte som de ser ut att vara, de är så som någon har fått dem att verka vara.

Som om det skulle hjälpa, tänker jag och böjer mig ner över pusslet. Mina röda ögon avslöjar hur svårt det är att fånga hela bilden, att ge siluetten så mycket substans att den får liv.

Ändå kan jag inte sluta försöka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Krantz med Poeter.se id #18936 innehar upphovsrätten